HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ובני ישראל עשו כאשר צוה ה' את משה אלא מעתה [1]וירגמו אותו אבן מאי עבדי ליה ההוא מבעי ליה לכדתניא וירגמו אותו באבן [ס]אותו [א]ולא בכסותו אבן [ב]שאם מת באבן אחת יצא ואצטריך למיכתב אבן ואיצטריך למיכתב [2]אבנים דאי כתב רחמנא אבן הוה אמינא היכא דלא מת בחדא לא ניתי אחריתי ומיקטליה כתב רחמנא אבנים ואי כתב רחמנא אבנים הוה אמינא מעיקרא נייתי תרתי כתב רחמנא אבן [ג]והא האי תנא נאמר קאמר אילו לא נאמר קרא הייתי אומר גזירה וה"ק אילו לא נאמר קרא גזירה שוה [ג]קרא גזירה שוה לא צריך רב אשי אמר משה היכא הוה יתיב במחנה לוייה ואמר ליה רחמנא [3]הוצא את המקלל חוץ למחנה לוייה אל מחוץ למחנה חוץ למחנה ישראל ויוציאו את המקלל לעשייה בהדיא כתיב בהו ובני ישראל עשו כאשר צוה ה' את משה ההוא מיבעי ליה [ו] חד לסמיכה וחד לדחייה אמרו ליה רבנן לרב אשי לדידך כל הני הוציא דכתיבי בפרים הנשרפים מאי דרשת בהו קשיא אחד עומד כו': אמר רב הונא פשיטא לי [ג]אחד אבן שנסקל בה ואחד עץ שנתלה בו ואחד סייף שנהרג בו ואחד סודר שנחנק בו כולן [ד]משל צבור מ"ט דמדידיה לא אמרינן ליה זיל וליתיה וליקטול נפשיה בעי רב הונא סודר שמניפין בו וסום שרץ ומעמידן משל מי הוא כיון דהצלה דידיה מדידיה הוא או דילמא כיון דבי דינא מחייבין למעבד בה הצלה מדידהו ותו הא דאמר ר' חייא בר רב אשי אמר רב חסדא [ה]היוצא ליהרג משקין אותו קורט של לבונה בכוס של יין כדי שתטרף דעתו שנאמר [4]תנו שכר לאובד ויין למרי נפש ותניא נשים יקרות שבירושלים [ז]היו מתנדבות ומביאות אותן לא התנדבו נשים יקרות משל מי הא ודאי מסתברא [ח]משל צבור כיון דכתיב תנו מדידהו בעא מיניה רב אחא בר הונא מרב ששת אמר אחד מן התלמידים יש לי ללמד עליו זכות ונשתתק מהו [ט]מנפח רב ששת בידיה נשתתק אפילו אחד בסוף העולם נמי התם לא קאמר הכא קאמר מאי תא שמע דאמר רבי יוסי בר חנינא [ז]אחד מן התלמידים שזיכה ומת רואין אותו כאילו חי ועומד במקומו זיכה אין לא [ט] זיכה [י]לא זיכה פשיטא לי אמר תיבעי לך: אפילו הוא כו': ואפילו פעם ראשונה ושניה והתניא [כ]פעם ראשונה ושניה בין שיש ממש בדבריו בין שאין ממש בדבריו מחזירין אותו מכאן ואילך אם יש ממש בדבריו מחזירין אותו אין ממש בדבריו אין מחזירין אותו אמר רב פפא תרגומה [ל]מפעם שניה ואילך מנא ידעי [כ]אמר אביי [כ]דמסרינן ליה זוגא דרבנן אי איכא ממש בדבריו אין אי לא לא ולימסר ליה מעיקרא אגב דבעית לא מצי אמר כל מאי דאית ליה: **מתני'** מצאו לו זכות פטרוהו ואם לאו יצא ליסקל [ל]וכרוז יוצא לפניו איש פלוני בן פלוני יוצא ליסקל על שעבר עבירה פלונית ופלוני עדיו כל מי שיודע לו זכות יבא וילמד עליו: **גמ'** אמר אביי [כ]וצריך למימר ביום פלוני ובשעה פלונית ובמקום פלוני דילמא איכא דידעי ואתו ומזים להו: וכרוז יוצא לפניו: לפניו אין מעיקרא לא: [י]והתניא בערב הפסח תלאוהו לישו [כ] והכרוז יוצא לפניו מ' יום קודם שהוא יוצא ליסקל על שכישף והסית והדיח את ישראל כל מי שיודע לו זכות יבא וילמד עליו ולא מצאו לו זכות ותלאוהו בערב פסח אמר עולא ותסברא בר הפוכי זכות הוא מסית הוא ורחמנא אמר [5]לא תחמול ולא תכסה עליו אלא שאני ישו [כ]דקרוב למלכות הוה: ת"ר חמשה תלמידים היו לו לישו [כ] מתאי נקאי נצר ובוני ותודה אתיוהו למתי אמר להו מתי יהרג הכתיב [6]מתי אבוא ואראה פני אלוהים אמרו לו אין מתי יהרג דכתיב [7]מתי ימות ואבד שמו אתיוהו לנקאי אמר להו נקאי יהרג [8]הכתיב ונקי וצדיק אל תהרוג אמרו לו אין נקאי יהרג [9]דכתיב במסתרים יהרג נקי אתיהו לנצר אמר להו נצר יהרג [10]והכתיב ונצר משרשיו יפרה אמרו ליה אין נצר יהרג דכתיב [11]ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב אתיוהו לבוני אמר להו בוני יהרג [12]הכתיב בני בכורי ישראל אמרו ליה אין בוני יהרג [13]דכתיב הנה אנכי הורג את בנך בכורך אתיהו לתודה אמר להו תודה יהרג [14]הכתיב מזמור לתודה אמרו ליה אין תודה יהרג [15]דכתיב זובח תודה יכבדנני: אריב"ל

[1]ובני ישראל עשו כאשר צוה ה' את משה: [2]וירגמו אותו אבן מאי עבדי ליה ההוא מבעי ליה לכדתניא וירגמו אותו באבן [ס]אותו [א]ולא בכסותו אבן [ב]שאם מת באבן אחת יצא ואצטריך למיכתב אבן ואיצטריך למיכתב [2]אבנים דאי כתב רחמנא אבן הוה אמינא היכא דלא מת בחדא לא ניתי אחריתי ומיקטליה כתב רחמנא אבנים ואי כתב רחמנא אבנים הוה אמינא מעיקרא נייתי תרתי כתב רחמנא אבן [ג]והא האי תנא נאמר קאמר אילו לא נאמר קרא הייתי אומר גזירה וה"ק אילו לא נאמר קרא גזירה שוה [ג]קרא גזירה שוה לא צריך רב אשי אמר משה היכא הוה יתיב במחנה לוייה ואמר ליה רחמנא [3]הוצא את המקלל חוץ למחנה לוייה אל מחוץ למחנה חוץ למחנה ישראל ויוציאו את המקלל לעשייה בהדיא כתיב בהו ובני ישראל עשו כאשר צוה ה' את משה ההוא מיבעי ליה [ו] חד לסמיכה וחד לדחייה אמרו ליה רבנן לרב אשי לדידך כל הני הוציא דכתיבי בפרים הנשרפים מאי דרשת בהו קשיא: **אחד** עומד על פתח בית דין והסודרין בידו והסוס רחוק ממנו כדי שיהא רואהו כו' אמר רב הונא פשיטא לי אחד אבן הנסקל בה ואחד עץ שנתלה בו וכן סייף שנהרג בו וסודר שנחנק בו כולן משל צבור אלא סודר שמניפין בו וסוס שרץ בו משל מי כיון שב"ד חייבין לעשות לו הצלה משלהן עושין או דילמא כיון דהצלה דידיה היא מדידיה היא ולא איפשיטא: **אבל** קורט של לבונה שהיו משקין את היוצא ליהרג כדי שתטרף דעתו עליו נשים יקרות שבירושלים היו מתנדבות משלהן לא התנדבו משל מי. תרגמה רב רבאי מרוב ג) מסתברא משל ציבור שנאמר תנו שכר לאובד: **א"ר** יוסי ב"ר חנינא אחד מן התלמידין שזיכה ומת רואין אותו כאילו הוא חי ועומד במקומו. אפילו אמר שיש לי ללמד על עצמי זכות מחזירין אותו אפילו ד' וה' פעמים. ובלבד שיהא ממש בדבריו מצאו לו זכות פטרוהו ואם לאו יוצא שבעה עבירה פלונית וכו' אמר אביי וצריך

לא נייתי **אחריני.** והא דכתיב (דברים יז) יד העדים תהיה בו בראשונה וגו' ר"ת דהני מילי היכא דלותיה מהכא קיימת מהכא מסתברא מי נפלה ליס ר"ת דלא נייתי אחריני.

פשיטא אחד אבן. הא דלא מצינו שנשרף בה משום דמהכייתא דלקמן (דף מה:) דקתני כולן נקבריה עמו קמי ומשמע דלא שייך למיתני פתילה שמורקה לתוך פיו:

מל

ג) א ב מיי' פט"ו מהל' סנהדרין הל"ו סמג עשין קנ:
ד) ג מיי' פי"ג מהלכות סנהדרין הלכה ג סמג עשין נח:
ה) ד מיי' שם הלכה ג סמג שם:
ו) ה ו מיי' שם הלכה ג:
ז) ז מיי' שם פ"י הל"ג:
ח) ח מיי' שם הלכה ד:
ט) ט י כ ל מ מיי' שם פי"ג הל"ו סמג שם:

רבינו חננאל

פשוטה היא רב אשי אמר משה רבינו היכן הוה יתיב במחנה לוייה ואמר הוצא את המקלל חוץ למחנה לוייה. אל מחוץ למחנה ישראל ויוציאו את המקלל לעשייה ב) חד לסמיכה וחד לדחייה אמרו ליה רבנן הוראל ואתה מוציא הוצא לדרשה הני כולהו הוצא דכתיבי בפרים הנשרפין מאי דרשת בהו קשיא: **ואחד** עומד על פתח בית דין והסודרין בידו והסוס רחוק ממנו כדי שיהא רואהו כו' אמר רב הונא פשיטא לי אחד אבן הנסקל בה ואחד עץ שנתלה בו וכן סייף שנהרג בו וסודר שנחנק בו כולן משל צבור אלא סודר שמניפין בו וסוס שרץ בו משל מי כיון שב"ד חייבין לעשות לו הצלה משלהן עושין או דילמא כיון דהצלה דידיה היא מדידיה היא ולא איפשיטא: **אבל** קורט של לבונה שהיו משקין את היוצא ליהרג כדי שתטרף דעתו עליו נשים יקרות שבירושלים היו מתנדבות משלהן לא התנדבו משל מי. תרגמה רב רבאי מרוב ג) מסתברא משל ציבור שנאמר תנו שכר לאובד: **א"ר** יוסי ב"ר חנינא אחד מן התלמידין שזיכה ומת רואין אותו כאילו הוא חי ועומד במקומו. אפילו אמר שיש לי ללמד על עצמי זכות מחזירין אותו אפילו ד' וה' פעמים. ובלבד שיהא ממש בדבריו מצאו לו זכות פטרוהו ואם לאו יוצא שבעה עבירה פלונית וכו' אמר אביי וצריך

ב) [נקמן מה. ע"ש סוטה כג: ע"ש], ג) [ב"מ קח.], ג) [ב"מ קח. ע"ש ותוספתו בכ"ק ל:], ד) [ער' מוספתא סוטה ח: ד"ה ואמ"כ], ה) [שמות כ"ג], ו) [ב"ב קלד:], ז) לעיל לד., ח) [מוספ' פ"ק], ט) [יומא פה:], י) מכאן עד סוף העמוד הוספתו ע"י הגמורה ומוסף כאן ע"פ ויעיקתה כ"פ ום"פ, כ) [בס"ק ופוסף: הגולה], ל) [ויקרא כד], מ) [שמות יט], נ) [נקמן מה.], ס) ר"ת ויתמקמק בפרו, ע) מכאן עד סוף העמוד הוספתו ע"י הגמורה ומוסף כאן מס"פ,

תורה אור השלם

1. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת הַמְקֻלָּל אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֶבֶן וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה:
ויקרא כד כג
2. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה מוֹת יוּמַת הָאִישׁ רָגוֹם אֹתוֹ בָאֲבָנִים כָּל הָעֲדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה:
במדבר טו לה
3. הוֹצֵא אֶת הַמְקֻלָּל אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָּל הַשֹּׁמְעִים אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל הָעֲדָה:
ויקרא כד יד
4. תְּנוּ שֵׁכָר לְאוֹבֵד וְיַיִן לְמָרֵי נָפֶשׁ:
משלי לא ו
5. דברים יג ט
6. תהילים מב ג
7. תהילים מא ו
8. שמות כג ז
9. תהילים י ח
10. ישעיה יא א
11. ישעיה יד יט,
12. שמות ד כב
13. שמות ד כג
14. תהילים ק א
15. תהילים נ כג

הגהות הב"ח

(א) גמ' הכתוב מיבעי ליה **למסיכה ולדחייה** כל"ל ומיבעי מד ומיבעי ומד ממקק: (ב) שם לא זיכה **לא** לא זיכה פשיטא:

מוסף רש"י

מנפח רב ששת בידיה. דרך שמוק כלאם שמנפח קש ממתח ידיו ומשליכו לאחוד, כלומר כוח הרוח שהלך כך מבד טעמו כו' (רשב"ם ב"ב קלד:). **רואין אותו.** לענין המעין (לעיל לד:). **דמסרינן ליה זוגא דרבנן.** שמלוין אותו עד בית הסקילה ואם אמר יש לי ללמד זכות על עצמי ישמעו אלו אם יש ממש בדבריו אם לאו (יומא פה:).

ז) [נקמן מה. ע"ש סוטה כג: ע"ש], ג) [ב"מ קח.], ג) [ב"מ קח. ע"ש ותוספתו בכ"ק ל:], ד) [ער' מוספתא סוטה ח: ד"ה ואמ"כ], ה) [שמות כ"ג], ו) [ב"ב קלד:], ז) לעיל לד., ח) [מוספ' פ"ק], ט) [יומא פה:], י) מכאן עד סוף העמוד הוספתו ע"י הגמורה ומוסף כאן ע"פ ויעיקתה כ"פ ום"פ, כ) [בס"ק ופוסף: הגולה], ל) [ויקרא כד], מ) [שמות יט], נ) [נקמן מה.], ס) ר"ת ויתמקמק בפרו, ע) מכאן עד סוף העמוד הוספתו ע"י הגמורה ומוסף כאן מס"פ,

ג) נ"ב ואע"ג דגבי לווה כתיב ורגמו אותו דם"מ בגלח בסותו מיירי דכתיב אבן לדרסה כתב נמי אותו. במקלל כתיב אבן ובמקושש כתיב [במדבר טו] אבנים: **נאמר קאמר.** לעיל [מכ:]: **והא האי תנא.** מגזירה שוה דפריס ילף לה והיכי אתא רב פפא למיפלוגי עליה דתנא: **והכי קאמר.** תנא דבריית' אילו לא נאמר כו' כלומר הא דילף לה מגזירה שוה לאו דוקא אלא הכי קאמר אי נמי לא נאמר קרא ממשמעות' דקרא אבתי לא הוה יכילנא למימר תון למתנה אחת דמייתינא שלא מתנות מגזירה שוה דפריס והשתא אפילו גזירה שוה לא צריך: **הוה.** גרידא משמע הוליאו ממקומן וכי הדר כתיב מחוץ למחנה לאפוקי ממחנה ישראל קאמר: **הסוה.** וכני ישראל: **מבעי ליה.** למסיכה ולמיתה דכתיבי בזוותה ולא מיפרשי בעשייה הדר פריס קרא וכני ישראל עשו אף שמיכה ודחייה. שמיכה ומכו כל השומעים [ס] לחייה לאו הכא כתיב אלא לאחר מן העדים גם השקילה לאחר דבית השקילה גבוה בתי קומות [ע]: **לדידך.** דדרשת הוצאה בתחי נפשיה ולא ממוך למחנה בתחי נפשה כל הוצאות דפריס הנשרפים מאי דרשת בהו: **שפטרף דעתו.** ולא ילחג [פ] ויתמהמה בהריגתו: **ונשתתק.** ולא מו: **מהו.** מי אמר מי לא לישתתק הוה ממש בדבריו ולריך לסמוך לת הדין ולהביא דיינין לחריס: **מנפח רב ששת בידיה.** כלומר רוח הוא זה שאמרת כיון שנשתתק מה הועיל לי להכי אתיא למיתח אפילו אחד בסוף העולם נמי אימא בכל היינלין ליהרג שמא יש אחד בסוף העולם שידע לו זכות: **מי דמי הסס לא אמר הכא אמר: מזיכה.** שהוליא דבריו וטעמו לחור: **מיבעי לך.** מי אמר זיכה דוקא או דילמא ר' יוסי אורחא למילתא קאמר שאין דרך לתלמיד לומר יש לי ללמד זכות ושתתק וכן מיתה דשתתה מיד אומר לריותיו ומיהו היכא לתיתרמי אימא דסקילה ליה נמי הכי: **ואפי' אפעם ראשונה ושניה.** נמי קאמר ובלבד שיש ממש בדבריו ואי ליכא ממש לא מהדריגן: **מנא ידעי.** אם יש ממש או לאו וכי שלושים תלמידים בעינן שיהו סוקלין: **דמסרינן ליה.** מפעם שניה ואילך שני תלמידי חכמים לילך עמו: **מעיקרא.** בתחלת הליכתם ולא יחזירוהו אפילו פעם ראשונה אע"ג יש ממש בדבריו: **ולריך למימר.** נמי שעבר עבירה פלונית ביום פלוני ובשעה פלונית: **לפניו אין.** דשמעת מהליכתו: **מעיקרא לא.** מרבעים יום קודם: ע) **יהרוג נקי.** רולה הוא נקי זה ולאוי ליהרג שהרג במסתרים. ותשובה בעלמא הוא מפני החומות שקרוב למלכות היה והיו לריכים להמיד על כל רחיות של הבל שלהם: **ווכח תודה יכבדנני.** מי שיהרוג תודה יכבדנני:

זוכח